

Partij Holland, sectie der Communistische Internationale" wordt gewijzigd in C.P.N. „Communistische Partij Nederland". Toenadering zoekt men bij de eerder verguisde S.D.A.P. Het Plan van de Arbeid, eerder een „truc" genoemd, vindt thans genade bij de communisten. Een voorstel wordt de S.D.A.P. zelfs gedaan tot samenwerking bij de verkiezingen van 1937, dat honend wordt verworpen.

„Als morgen Moskou weer rechtsomkeert beveelt, wordt de „vriend" weervijand.

Met hen samen?... Nooit!"

Zo heette het in een S.D.A.P.-verkiezingskrant van 1937. In de A.R.-verkiezingslectuur van 1937 wordt aan de C.P.N. nauwelijks aandacht geschonken. In het verkiezingsblad „Nederland Waakzaam" dicht Leo Lens januari 1937:

„De vraag of hier de communist De baas wordt, telt niet eens meer mee".

Zo was het inderdaad. Dat de C.P.N. toch genoemd wordt door de A.R. is om de S.D.A.P. verdacht te maken.

„Hij krijgt nu zelfs de steun niet meer van de verslachte S.D.A.P. Natuurlijk houdt ons waakzaam oog, De rode tweeling in 't vizier.... enz."

En elders in deze A.R.-krant heet het: „Deze communisten houden niet op naar de gunst der Sociaal-Democraten te dingen. Waarom blijven ze dat doen? Waarom, richten zij zich niet tot andere partijen?"

Het blijkt de A.R. ontgaan (in hun gedachtengang is het ook absurd), dat de C.P.N. zich ook tot de anti-revolutionaire volksdeel heeft gericht, althans tot het anti-fascistische deel ervan in de gestelde taak „Een dam opwerpen tegen het fascistisch gevaar."

„Voor de communisten betekent dit niet alleen een herziening van de verhouding tot de sociaal-democratie, maar ook tot de christelijke en katholieke volksdelen die — zoals de verhoudingen hier nu eenmaal liggen — talrijker zijn, dan de sociaal-democratische. Omgekeerd zal ieder, die het fascistische gevaar voor de volksrechten en culturele waarden beseft, de verhouding tot de communisten onder het oog behoren te zien. Het gaat hier om hoge belangen, met verstrekkende consequenties."

Aldus ir. A. Struik in zijn artikel „Communisme en Gods-

dienst" van Politiek en Cultuur, 1937, (in welke jaargang terloops ook een artikel „Abortusverbod in de Sowjet-Unie" de aandacht trekt).

Wat had de C.P.N. in 1937 over de godsdienst te zeggen?

Colijn

Struik constateert dat het opkomend fascisme „zijn breekijzer heeft gezet in de katholieke en christelijke partijen". Met name in bepaalde katholieke streken behaalde de N.S.B. in 1935 hoge stemmenpercentages.

De leiding van de chr. partijen is z.i. helaas in verkeerde handen. In de R.K.S.P. is een belangrijke reactionaire vleugel, die in de eerste plaats kapitalistisch is en dan pas katholiek. Met name het dagblad De Tijd wordt genoemd. „Deze katholieke reactionairen geven er de voorkeur aan, de communisten voor te stellen als lieden, die het speciaal op de kerken en het geloof voorzien hebben en die hun ware wezen achter een huichelachtig masker verbergen, als wolven in schaapsvacht."

In de a.r. is het ook niet best.

„Evenals de Rooms-Katholieke Staatspartij, ver- toont ook de anti-revolutionaire partij van minister Colijn het beeld van een kerkelijk politieke partij, waar een groot-kapitalistische leiding haar politiek ten bate van de grote ondernemers aan een democratische, hoofdzakelijk kleinburgerlijke, massa oplegt, die meent aan haar godsdienstige overtuiging een onderworpenheid aan deze grootkapitalistische politiek verplicht te zijn. Ook hier het beeld van een leiding, die een egoïstische klassepolitiek — die der „aanpassing" — te verdedigen heeft, waarbij het groot-kapitaal de vruchten plukt en de volksmassaas door verlaging van het levenspeil het tribuut betalen, en ook hier stelt men uit dien hoofde de volksfrontpolitiek als een communistische sluwheid voor. De leiding van deze anti-revolutionaire partij verweert zich tegen het fascisme, maar niet principieel. Een bondgenootschap met dit fascisme tegen de democratische volksmassaas blijft mogelijk, evenals in Duitsland vlak voor de komst van het Hitlerbewind de christelijk-sociale partij bij de verkiezingen haar lijsten met die van de Nazi-partij verbonden heeft."

COMMUNISME EN GODSDIENST

ir. A. STRUIK

1. HERGROEPING IN DE GODSDIENSTIGE WERELD

Een dam opwerpen tegen het fascistische gevaar, om vervolgens het fascisme terug te drijven en te verslaan — ziedaar thans de voornaamste taak der anti-kapitalistische politiek. Zonder het fascisme terug te dringen, dat met een barbaarse geweldheerschappij de economische grondslag der kapitalistische klassenmaatschappij wil handhaven, is geen vooruitstrevende politiek mogelijk. Dit vraagstuk voert in de Nederlandse politiek tot een hergroepering van verschillende richtingen en stromingen. Voor de communisten betekent dit niet alleen een herziening van de verhouding tot de sociaal-democratie, maar ook tot de christelijke en katholieke volksdelen die — zoals de verhoudingen hier nu eenmaal liggen — talrijker zijn, dan de sociaal-democratische. Omgekeerd zal ieder, die het fascistische gevaar voor de volksrechten en culturele waarden beseft, de verhouding tot de communisten onder het oog behoren te zien. Het gaat hier om hoge belangen, met verstrekkende consequenties. Een eigenaardigheid van Nederland is, dat de politieke gezindheid van een zeer groot deel van de godsdienstigen bepaald wordt door de godsdienst, die zij aanhangen. Daardoor wordt het politieke vraagstuk van de verhouding van de communisten tot de godsdienstige partijen voor een belangrijk deel bepaald door de verhouding tussen communisme en godsdienst.

DE WOLFINSCHAPENVACHT

De Communistische Partij heeft zich opgeknapt met een schapenvacht, om zich aan te nemen voor te doen bij de kiezers. Voor de Kerk, waartegen de communisten nog kort geleden de vuist hadden, maken zij nu — met de gebalde vuist in den zak! — een diepe buiging, want zij beweren tegenstanders te zijn geworden van geloofsvervolgung. De C.P.N. „waarborgt" (!) zelfs absolute vrijheid van godsdienst en geweten.

Het Communisme haat de Kerk evenals de Christelijke school en elke andere Christelijke levenswijze met een doodlijk haat. Alleen op bevel van Moskou hebben de Sovjet-Kerken in Nederland tijdelijk hun wolfenstaart bedwongen, en veinen zij de zachtheid van een lam.

Welke woorden beluisteren wij bij de bazen van de Communisten in Rusland?

Stalin zegt: Wij beschouwen den godsdienst als een der grootste vijanden van het communisme en de Sovjet-macht. De strijd moet daarom ook verder met de grootste energie worden gevoerd. Wij wenschen geen compromis met de godsdienstige wereld, want de godsdienstige doeleinden en de onze zijn tot in den diepsten grond verschillend. Naar gelang van de tijdsomstandigheden veranderen wij onze tactiek in den strijd tegen de kerk. In den loop van bijna 20 jaar is de strijd tegen de religie onder aanwending van alle gevoelsmiddelen gevoerd. Deze periode is afgesloten. In het

nu beëindigende tijdperk zal er een geestelijke strijd tegen den godsdienst worden gevoerd. Deze strijd eischt nog grotere inspanning. Voor alles zijn noodig een groot aantal goed geschoolde en ontwikkelde agitators. Wanneer deze tweede periode is geëindigd, treedt het derde of laatste stadium in, waarbij de religie slechts als een historische herinnering in de Sovjet-Unie zal gevonden worden. Dat is het strijdoel voor de partij, voor de godsluizen, voor de jong-communisten en voor de Sovjet-regering.

De duivel is reukig op zijn manier en Stalin derhalve ook. Satanische listigheid is dezen evenmin vreemd, getuige de in bovenstaand citaat schijn gedrukte woorden.

Naar dezen boosaardigen regel richten zich de Communisten in Nederland.

Deze communisten houden niet op naar de gunst der sociaal-democraten te dingen. Waarom blijven ze dat toch doen? Waarom richten zij zich niet tot andere partijen?

Omdat de sociaal-democraten in het buitenland beste maat zijn met de communisten. Denk aan Spanje. Zie naar Frankrijk. Let op België.

Let ook op Nederland, kiezers en kiezeressen, waar de sociaal-democraten alleen om tactische redenen een boos gezicht trekken tegen de communisten.

En stemt alom Antirevolutionair
Dr. H. COLIJN 3
No 1 van lijst

Om
wijs a
breed
Wij
ander
de uit
ren. O
haring
Tusen
er sle

Het
Voo
minge
nog n
op we
de arl
Mas

Mer
meer
eenmi
vrije
weg t

Ma
moet
Ru
riatal
met
roken
Hoi
wegit
Me
tijd v
La
men t